

ЖАН НІКОЛЯ АРТЮР РЕМБÓ

1854—1891

Французький поет,

один із

основоположників

символізму,

представник групи

“проклятих поетів”.

Жизнь расцветает в труде — это старая истина; однако жизнь, принадлежащая мне, не очень весома, она взлетает и кружит вдалеке от активного действия, столь дорогого современному миру.

Артюр Рембо, "Одно лето в аду"

ЖИТТЄВИЙ ШЛЯХ ПОЕТА

Рембо народився 20 жовтня в 1854 в провінційному містечку Шарлевіль

Змалку Артюр подарував батькам неабиякі надії: був богобоязливим, слухняним, блискуче вчився

З шести-семи років Артюр почав писати прозою, а потім віршами

У п'ятнадцять років написав вірш "Сенсація", опублікований без відома автора в одному з паризьких журналів на початку 1869 р

Віршами "Офелія", "Бал повішених", "Зло", "Сплячий у долині" поет заявив про себе як символіст

В.Гюго, високо оцінивши його талант, назвав Рембо "дитям Шекспіра".

Наприкінці серпня 1870 р. юнак
утік до Парижа, аби «особисто»
допомогти поваленню імперії

Рембо розробляє свою теорію
«поета-ясновидця», яку ілюструє
такими блискучими поезіями, як
«Г'яний корабель» та «Голосівки»

У вересні 1871 року припадає
його зустріч з П. Верленом та
переїзд до Парижа

Завершиться їхнє товаришування
тим, що під час суперечки Верлен
випадково прострелить Рембо руку
і на два роки потрапить до в'язниці

Упродовж 1872—1873 рр. Рембо створив поезії, що увійшли до збірки «Останні вірші» (1872)

У 1873 р. він написав сповідальний твір «Сезон у пеклі», який став підсумком його поетичної творчості

Того ж року Рембо повертається до Шарлевіля, де працює на фермі матері

У 80-ті роки Рембо залишив поезію, його охопила творча криза

У 1880 році він переїхав до Східної Африки

На батьківщину до матері він повернувся вже смертельно хворим

У 37-річному віці йому ампутували ногу

10 листопада 1891 р. Артюр Рембо помер від саркоми

На мить увірвався він у літературу, але його творчість, гарячкова і відчайдушна, трагічна і енергійна, схвилювала сучасників і нащадків. "Ангелом і демоном" назвав письменника Поль Верлен, захоплюючись "стрімким польотом його поетичної фантазії, що ширяла в різних, подекуди суперечливих, сферах людського духу.

ОЩУЩЕНИЕ

1870

В вечерней синеве, полями и лугами,
Когда ни облачка на бледных небесах,
По плечи в колкой ржи, с прохладой под ногами,
С мечтами в голове и с ветром в волосах,

Все вдаль, не думая, не говоря ни слова,
Но чувствуя любовь, растущую в груди,
Без цели, как цыган, впивая все, что ново,
С Природою вдвоем, как с женщиной, идти.

Творчість

Творчий шлях А.Рембо можна умовно поділити на 3 періоди

У віршах першого періоду творчості (січень 1870 - травень 1871) відчутними стали гостра сатирична тональність, гнівний пафос, карикатурні образи: "Ті, що сидять", "На музиці", "Присідання", "Зло".

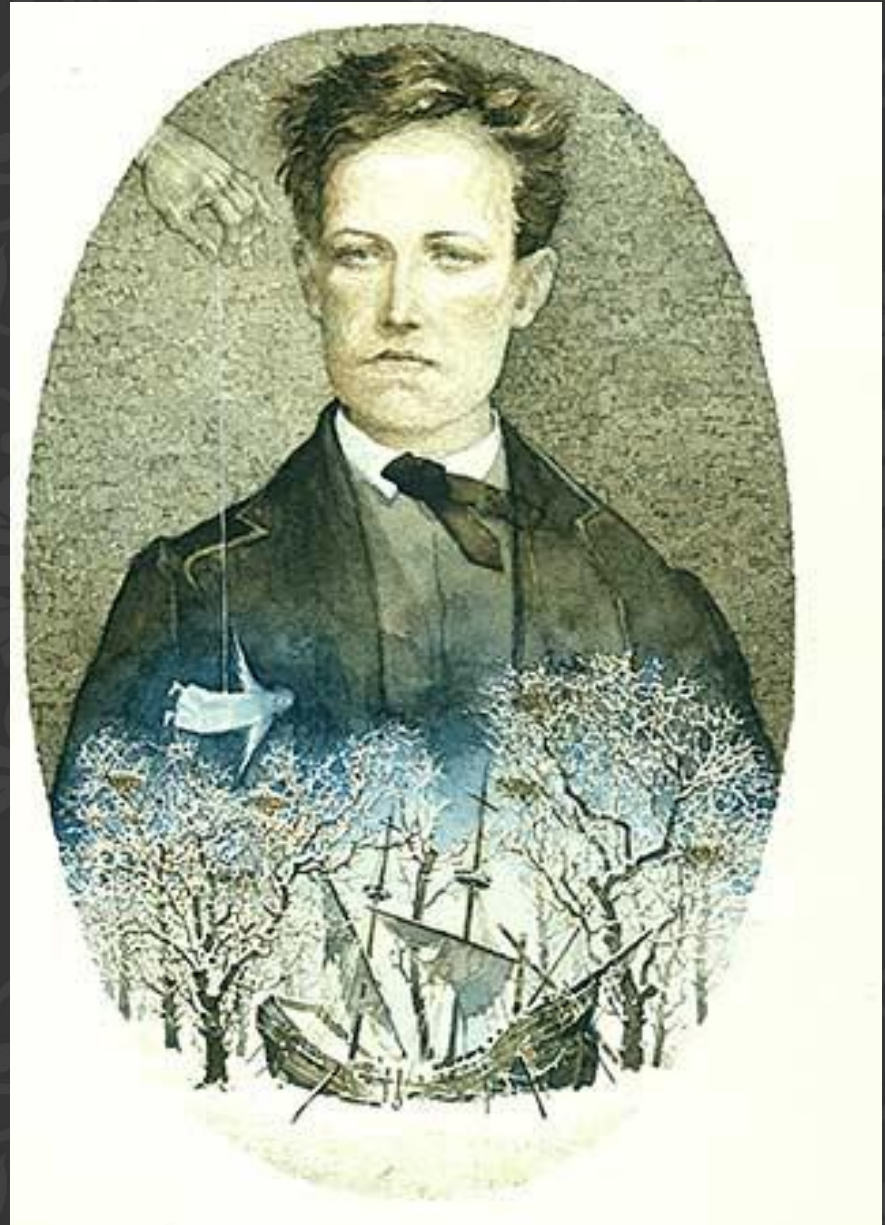

Другий період творчості (1871-1872 рр.) розпочався декларацією поезії ясно-бачення. А.Рембо намагався знайти "універсальну" мову, тим самим заклавши підвалини теорії й практики символізму.

Під час третього періоду 20-річний Рембо видав лише кілька робіт: книга поетичних фрагментів у прозі "Осяяння" і книга-сповідь "Сезон у пеклі".

Це крик душі поета, сповнений гірких розчарувань і докорів самому собі.

І поклав я: годі!

Просто щезну з віч,

А про насолоди

Не вестиму й річ.

Хай щастить віднині

Гордїй самотині!

«Пісня з найвищої вежі»